

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

22e JAARGANG.
No. 18.

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, A. G. MARIS, E. KANN,
MEJ. J. BECKERING VINCKERS, G. E. GERST, J. W. ERNSTE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
12 FEBR. 1920.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN.

DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Uit de Redactie getreden:

B. C. VAN BALEN WALTER.

Tot de Redactie toegetroten:

J. W. ERNSTE.

Inhoud.

Delftsch Studentencorps.

Stud.-Soc. „Phoenix”, Bibliotheek.

Delftsche Studentenbond.

Rede, uitgesproken ter gelegenheid van de Bestuursoverdracht op Vrijdag 6 Febr.
Rede van den heer F. v. Daalen, bij de aanvaarding van het Voorzitterschap.
Bestuurssamenstellingen.

Gedachten en Gedichten.

De eenzame Koopman, door Ave.
Salmacis, door Willem Perk van Lith. (Vervolg).

Ingezonden.

Gemeente-belastingen.
Aan Phloda, door K. G. W. van Oven.
Steun voor Weensche studenten.

Studiebelangen.

Is de Delftsche studie zoo onvoldoende, door G.

Vereenigingsleven.

Civil- en Bouwk. Stud. Gezelschap „Practische Studie.”
6^e Groot-Nederlandsch Studentencongres te Leuven, 1920.

Technische Hoogeschool.

Uitslag Cand.- en Ingenieurs-Examens.

Correspondentie.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Studenten Societeit „Phoenix”.

BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. Nederlandsch.

H. J. M. M. — Uit 't Dagboek van een soldaat.
JO VAN AMMERS-KÜLLER. — Maskerade.
FRITS LEONARD. — Jonge Liefde.
AART VAN DER LEEUW. — Sint-Veit en andere vertellingen.

II. Fransch.

HENRI BARKARE. — Nous autres....
DE BERANGER. — Tout les chansons.
GUSTAVE DROZ. — Babalain.
" " — Un Paquet de Lettres.
" " — Entre-Nous.
CÉSAR PASCAL. — La Fiancée du Proscrit (Roman historique).
HENRIJK SIENKIEWITZ, Suivons-Le!

III. Engelsch.

R. S. SURTEES. — Mr. Spronge's Sporting-Tour.
DOROTHY STANLEY. — Miss Pim's Camouflage.
GILBERT CANNAN. — Devious Ways.
FRANK DANBY. — Let the Roof fall in.
JACK LONDON. — Adventure.
" " — The Cruise of the Dazzler.
" " — When God laughs.
" " — The God of his Fathers.

IV. Duitsch.

MAX DAUTHENDEY. — Die acht Gesichter am Biwasee (Japanische Liebesgeschichten).
CARL BARON TORRESANI. — Steyerische Schlösser.
" " " — Der beschleunigte Fall.

CARL BARON TORRESANI. — Auserschönen, wilden Lieutenantszeit.
" " " — Schwarzgelbe Reitergeschichten.
" " " — Die Juckercomtesse.
" " " — Oberlicht.

VI. Geschiedenis.

THOMAS MANN. — Friedrich und die grosze Koalition.

IX. Technische werken.

H. A. GRAAF VAN BYLANDT. — Raspuntenboek van de meest bekende Hondenrassen.

X. Kunst.

WILHELM WORRINGER. — Abstraktion und Einfühlung.

XII. Wijsbegeerte.

Dr. J. D. BIERENS DE HAAN. — Wereldorde en Geestesleven.

DELFTSCHE STUDENTENBOND.

REDE

UITGESPROKEN TER GELEGENHEID VAN DE BESTUURS-
OVERDRACHT OP VRIJDAG 6 FEBRUARI.

Mijne Heeren Bestuursleden en Leden
van den Delftschen Studentenbond.

Het Gede Bestuur heeft zijn taak volbracht, een nieuw vijftal staat voor U om een jaar lang de leiding van den Bond op zich te nemen. Laat ik mij allereerst van mijn laatste plicht kwijten en U een kort verslag geven van de belangrijkste gebeurtenissen van het afgelopen jaar.

Wij begonnen onzen taak onder minder rooskleurige vooruitzichten. De Societeit „Eensgezindheid” toch, de eigenaren van de localiteit waarin onze Kroeg gevestigd is, had gemeend ons de huur daarvan te moeten opzeggen. Wel waren plannen ontworpen om voor eigen rekening een Societeit te exploiteeren, waren zelfs ernstige pogingen gedaan om deze plannen nader uit te werken, maar den ingewijden was al spoedig gebleken, dat dergelijke plannen, tot welk een schoone toekomst zij ook de mogelijkheid openden, in het jaar 1919 op onverkomelijke moeilijkheden dreigden te stuiten. Wij waren dan ook unaniem van meening dat het ten eerste noodzakelijk was, om naast het werken in de reeds genoemde richting, een onderzoek in te stellen in hoeverre het mogelijk was onze Kroeg weer in te huren. Wel ontveinsde niemand zich de nadeelen van deze localiteit, die van een grootte is, welke zeer slecht in overeenstemming is te brengen met de beperkte brandstoffenproductie in deze benauwde jaren, maar het moest, de bezwaren tegen eigen exploitatie bleken, althans in de tegenwoordige omstandigheden, te groot.

Gelukkig werd overeenstemming met de Societeit „Eensgezindheid” bereikt en in April viel op een Bondsvergadering het besluit waardoor wij, althans voorloopig, in onze oude woning bleven gehuisvest. Althans voorloopig, want gestipuleerd werd, dat het in exploitatie nemen van een eigen Kroeg, al is het dan ook in het begin met betrekkelijk geringe hulpmiddelen, steeds een streven moest blijven. Het is mij een vreugde te kunnen constateeren dat, wanneer de vooruitgang van de laatste jaren blijft aanhouden, dit ideaal binnen niet al te langen tijd vermoedelijk niet zoo onbereikbaar meer zal schijnen.

Wat toch bracht het nieuwe jaar! Ondanks het weinig schitterende begin, liep het aantal Candidaat-leden gestadig op, en overschreed zelfs voor het eerst sedert vele jaren het getal 50. Is dit totaal op zich zelf reeds een verblijvend teeken, het stijgt nog aanmerkelyk in waarde als men bedenkt dat het bereikt werd zonder noemenswaard huisbezoek. Al deze menschen kenden dus onze vereeniging, kenden of wilden althans ernstig leeren kennen haar doel en haar streven. Dit stemt hoopvol; het bewijst ons dat ook voor onzen Bond nog steeds een plaats open is in onzen studentenwereld.

Het huisbezoek als zijnde een propaganda-middel van eenigszins verouderden stijl, werd op één der laatste Bondsvergaderingen afgeschaft. De ware propaganda is en blijft het wezen der leden, hun werken en gedragingen.

Onze verhouding tot de overige Bonden en Unitates was ook di jaar zeer vriendschappelyk. Op de verschillende Jaarfeesten werd de Bond door het Bestuur vertegenwoordigd.

Korten tijd geleden bereikten ons oor klanken uit de overige kringen van onze Delftsche Studenten-Maatschappij die ons zeer aangenaam aandeden. Men hoopte te komen tot een grootere samenwerking tusschen de verschillende categorieën, en daardoor tot een betere behartiging der studiebelangen. Over de richting waarin deze kwestie zich zal ontwikkelen, kan ik U nog niets mede deelen; de zaak is daarvoor van te recenten datum. Ik druk hier evenwel de hoop uit dat het mijn opvolger gegeven zal mogen zijn, mede te werken aan de oplossing van deze, zeer belangrijke vraagstukken. Waar de polsslag van den tijd zich zoo duidelijk laat gevoelen, waar zoo'n wirwar van meeningen en stroomingen, van wenschen en noodzaak zich aan ons voordoen, daar past het geestelijk ontwikkelde menschen niet, te blijven mokken over vermeend onrecht en verouderde grieven.

Tenslotte nog een woord over het innerlijk leven van onze vereeniging. Ontegenzeggelijk valt een groote bloei te constateeren, het kroegbezoek is ook na den novitiaattijd voldoende gebleven, een opvoering als onlangs door de Oude Kachel werd gegeven, waar alles, ook het tooneelstuk, door eigen kracht was geschapen, kan niet anders dan groote voldoening wekken. We leven en we groeien, en als niet alle voortekenen bedriegen, zullen we in de komende jaren nog intenser leven en nog voorspoediger groeien. Maar deze vermeerdering van het ledental, hoe gewenscht ook in vele opzichten, brengt ook haar eigenaardige bezwaren mede, bezwaren die ons soms met weemoed doen denken aan het genoegelijk clubje van vroeger. Wij Hollanders zijn van oudsher geneigd tot separatisme, de alles doordringende neiging tot eenheid van andere volken kennen we niet, integendeel. Laat ons dan tenminste bedenken dat voor een vereeniging als de onze eenheid in de eerste plaats een klemmende eisch is. En tot eenheid komt men alleen door verdraagzaamheid.

Ieder mensch heeft zijn gebreken, ieder begaat fouten. Laten onze eigen mislagen leiden tot eenige verzachting in de beoordeeling van die van anderen.

Mede-Bestuursleden!

Ons bestuursjaar is er één van aangename samenwerking geweest, zelden of nooit hebben ernstige verschillen ons verdeeld. Wij scheiden in wederkerige appreciatie en wat mij persoonlijk betreft, in prettige herinnering aan het jaar dat we samen den Bond bestuurden. Verhinderde ziekte helaas den penningmeester herhaaldelijk zijn functie waar te nemen, met genoegen werd deze taak in dit geval door één der collega's volbracht. Een spoedig herstel wordt hem toegewenscht. Mijn geachte secretaris wil ik tenslotte nog mijn specialen dank betuigen voor menig waardevol advies en menige bewezen dienst.

Van Daalen!

Ik ken je al sedert jaren, samen kwamen we hier vele jaren geleden aan, nu zal ik je binnen eenige oogenblikken het voorzitterschap van den Bond overdragen.

Ik doe dit met gerustheid. Je kalme, rustige persoonlijkheid, je ervaring en bovenal je onbetwistbare liefde voor onze vereeniging zijn mij een waarborg dat hij onder jouw leiding een voorspoedig jaar tegemoet gaat.

Met dezen hamerslag déchargeer ik mijzelf als president en installeer je in mijn plaats.

Ik heb gezegd.

REDE

VAN DEN HEER F. VAN DAALLEN, BIJ DE AANVAARDING VAN HET VOORZITTERSCHAP.

Eysvoogel.

Vooreerst zou ik je willen danken voor de hartelijke woorden, tot mij gericht, en voor het groote vertrouwen, door jou en het oude Bestuur in mijn persoon gesteld. Aan dit vertrouwen hoop ik ten volle te kunnen voldoen, daarin door mijne medewerkers ter zijde gestaan. Ik mag uit naam van den Bond spreken, wanneer ik je voorts hartelijk dank zeg voor je vaste en welmeenende leiding en voor de andere uitingen van je warme gevoelens voor het heil onzer vereeniging. Ik hoop, dat je ook verder je gaven en ondervinding zult willen stellen in dienst van den Delftschen Studenten-Bond, en dat het nieuwe Bestuur daarbij nog dikwijls op je medewerking zal mogen rekenen. Zooals je het met eenige wrangheid in je woorden zeide, is men vaak te kort geschoten in de juiste waardeering van je goede bedoelingen. Welke er ook de oorzaak van moge zijn, wel heeft het dikwijls zeer ontmoedigend moeten werken op je arbeid voor ons. Dat je niettemin geen versagen kende, kwam, omdat je nog iets hoogers wist te erkennen, dan louter persoonlijke belangen. Ik ben er steeds van verzekerd geweest, dat al je streven gericht bleef op het Bondsbelang. Daarvoor meen ik je dan ook mijn volle waardeering niet te kunnen onthouden.

Ook je collega's hebben zich den grooten dank weten te verwerven, die hun thans uit het midden van den Bond in zoo ruime mate geboden wordt. Ik wil bij mijn dank aan hen, ook mijn beste wenschen voor het volledig herstel van den vorigen penningmeester bij de jouwe voegen. Dat hij dus binnenkort weer in ons midden moge zijn!

Met dezen hamerslag onthef ik thans de heeren De Vries, Uyttenboogaardt, Honig en De Kanter van hunne functies resp. van secretaris, penningmeester, vice-president en vice-secretaris, en stel in hunne plaats aan de heeren Brusse, De Kanter, Van Balen Walter en Kramer.

Mijne Heeren Mede-Bestuursleden!

Op ons zal dan het komende jaar de groote plicht rusten, onze

hoogste krachten te wijden aan den bloei van onzen Bond. Onze daden zullen voor een groot deel andere zijn, dan die, welke men van onze voorgangers mocht verwachten. Gij weet het, onze vereeniging is gegroeid, dus veranderd. Van een gelijkvormig grooter worden zal vaak geen sprake kunnen zijn; de groei zal ook met zich brengen vele wijzigingen in de denkbeelden, zooals dit van elk levend organisme begrijpelijk is in een periode van groei. Onze hoogste idealen zullen ook voortaan als de eenig-juiste moeten blijven erkend. Echter moge het ons nu gegeven worden, die veranderingen ten goede aan te brengen, welke in overeenstemming zijn met de behoeften van een steeds grooter aantal studenten. Reeds het vorige Bestuur constateerde, dat onze organisatie zich in voortdurend wijderen kring bekendheid en sympathie verwerft. Maar daarmee is allerminst een doel bereikt; juist deze verblijvende resultaten houden de dwingende noodzaak in, om de eventueel door de tijden verouderde bolwerken te vervangen door verbeterde of door geheel andere, wanneer daarvoor de wenschelijkheid en de mogelijkheid gebleken is. En hoewel ik persoonlijk, die met alle stadia uit ons Bondsleven in de laatste reeks van jaren heb medegeleefd, voor mijzelf een denkbeeld heb van de lijn, waarlangs de ontwikkeling van den Delftschen Studenten-Bond zal moeten plaats hebben, zoo heb ik ook geleerd, dat, door de vele vormen van die ontwikkeling, nu eens in de eene, dan weer in de andere richting, ons Bestuursbeleid een zekere soepelheid moet behouden, om, terwille van een vast voor oogen staand ideaal, niets anders te willen en te doen, dan tot het benaderen hiervan dienstig kan zijn. Want, Mijne Heeren, de Delftsche Studenten-Bond zal er niet bij gebaat zijn, wanneer we met volle vaart aanrennen op een ideaal, op gevaar af, de groote massa verre vooruit te hollen. Dan zal er noodzakelijkerwijze teleurstelling op moeten volgen, omdat de leiders hun volgelingen gelegenheid, noch tijd gaven zich in den nieuwen staat van zaken thuis te gevoelen. Wie bij de geschiedenis in de leer is geweest, kan zijn oogen niet sluiten voor de waarheid, dat de veranderingen ten goede steeds geleidelijk zijn ingevoerd. De massa, waarvoor de nieuwe stelsels zegenrijk zouden moeten werken, heeft tijd nodig, vooral die trage massa, die Studentenmaatschappij heet. Het heeft hier geen doel, uiteen te gaan zetten, hoe deze dan wel zou moeten zijn, het is van ons mijns inziens practischer gezien, om, rekening houdend met de werkelijkheid, van onzen kant iets bij te dragen tot de verbetering in onze studentenwereld, al ziet men er dan ook vaak geen directe resultate van. Laat het U koud laten, wanneer men Uwe Hollandsch-degelijke manier van werken wellicht zal willen belachelijk maken, wanneer Gij mogelijke ongeduldigen niet op den voet volgen wilt, maar rustig de zaak van alle kanten bezien wilt, en de welbewust gekozen oplossing, die verrassingen en teleurstellingen uitsluit, daarna onverstoort ten uitvoer brengt. Bedenkt steeds, dat die heetgebakerden den nadruk leggen op, en alle heil verwachten van een bepaald stelsel, terwijl integendeel een stelsel nooit goede menschen kan kweken. Slechts van adelsmensen, met een hart vol groote gevoelens en een hoofd vol hooge gedachten, kan een goed stelsel verwacht worden. Daarom, Mijne Heeren, in het belang van de Studentenmaatschappij in het algemeen, en van den Delftschen Studenten-Bond in het bijzonder, laat ons de hand aan de ploeg slaan, slechts bezielde door die groote gevoelens en die hooge gedachten.

Mijne Heeren Mede-Bestuursleden! Wanneer ik mijzelf gelukwensch met Uwe medewerking is het, omdat ik groot vertrouwen in U heb, omdat ik verwacht, dat wij prettig zullen samenwerken, en bij meeningsverschillen de verschillende oplossingen zullen kunnen beoordeelen naar hetgeen ze zullen vermogen bij te dragen in het belang en den bloei van onzen Bond.

Mijne Heeren, Leden van den Delftschen Studenten-Bond! Zoo Gij ons Uw vertrouwen en daadwerkelijke medewerking zult willen schenken, die ons werken en streven in het belang onzer vereeniging moeten steunen, dan heb ik de vaste overtuiging, dat het komende jaar er een zijn zal van welwillende verstandhouding met elkaar en onderlinge waardeering. Wel weet Gij, dat het Bestuur de Bondsleden noodig heeft, maar nog te velen Uwer vergeten, dat omgekeerd de Leden ook veel te danken kunnen hebben aan hunne vertegenwoordigers, waar deze de vaak moeilijke en ondankbare taak volvoeren, voor de rechten en belangen van den Bond krachtig-op te komen.

Mijne Heeren, belooft mij van Uwen kant, (en dat kunt Gij) dat later de herinnering aan het jaar, dat nu nog komen gaat, bij ons allen steeds levendig zal blijven als een der zegenrijkste voor onzen geliefden Bond.

Dat hij groeie en bloeie!

Leve de Delftsche Studenten-Bond!

Ik heb gezegd.

Bestuursamenstelling:

F. van Daalen,	President.
R. A. Th. Brusse,	Secretaris.
J. C. de Kanter,	Penningmeester.
B. C. v. Balen Walter,	Vice-President.
S. Kramer,	Vice-Secretaris.

D. S. G. V. „Achilles”

Bestuursamenstelling:

B. C. v. Balen Walter,	Voorzitter.
C. F. Roelofs,	Secretaris.
J. F. Bogtstra,	Penningmeester.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

De eenzame Koopman.

Tweemaal komt hij bij ieder.
 Waar hij aanklopt wordt hij ontvangen.
 Vaak onverwacht komt hij bij jonge menschen zijn koopwaar,
 die hij „geluk” noemt, aanbieden.
 Dan luisteren ze naar hem, belangstellend, als hij in eenvoudige
 woorden zijn waar aanprijst.
 Maar meestal gelooven ze niet dat het echt is wat hij biedt.
 Het is ook zoo goedkoop en het glimt en schittert veel minder
 dan zij het zich hadden voorgesteld.
 Zij koopen niet en hij gaat verder.
 En als hij moe is, houdt hij er van te gaan rusten bij oude
 menschen en te luisteren naar wat zij vertellen uit hun jeugd.
 Vaak hoort hij dan dezelfde klacht:
 „O had ik je toen maar geloofd, nu is het te laat Maar
 het leek ook zoo eenvoudig wat je ons verkoopen wilde en het
 was zoo makkelijk te bereiken. Ik had het me voorgesteld als iets
 dat heel veraf, me tegenschitterde”
 En dan glimlacht de koopman weemoedig en kijkt naar zijn tasch,
 die nog steeds zoo vol blijft.

Ave.

Salmacis

door WILLEM PERK VAN LITH.

Aan den grooten meester HANS HEINZ EWERS.

(Vervolg).

Ik weet het, vandaag nog ga ik naar haar toe, hulp vragen,
 bescherming zoeken . . . Ik zal mij geven, zonder aarzeling, zonder
 bijgedachten . . . het is niet vrouwelijk, want een vrouw geeft zich
 niet, een vrouw verkoopt zich. — Ik wil niet vrouwelijk zijn!

In de tram naar Delft zit ik te droomen, alles is mij bekend en
 vertrouwd, bijna groot ik twee binnenkomende studenten — waar
 heb ik die gezichten gezien? In Delft stap ik uit, vraag niemand
 de weg, vind het huis direct. Bijna wil ik de huissleutel van
 mijn eigen huis uit mijn tasche nemen De juffrouw doet open,
 ik knik tegen haar als tegen een oude bekende — eerst kijkt ze
 verwonderd; als ze mijn stem hoort is het alsof ze even schrikt
 ze wijst mij de weg.

Ik ga de kamer binnen. Hij zit aan zijn bureau te lezen, jongen
 je moest nu werken Hij staat op, komt mij tegemoet en dan
 gebeurt het . . . ik lig in zijn armen . . . ik sluit mijn oogen bij
 zijn kus En dan gebeurt het vreemde . . . Langzaam, lang-
 zaam aan is hij het niet meer die omhelst, ben ik het niet meer
 die omhelsd wordt . . . Even een oogenblik van boven alles ver-
 heven onbewuste zaligheid

Ik stond rechtop in mijn kamer, Elisabeth hield ik stijf om-
 klemd, ze huilde aan mijn borst . . . Ik liet haar op de divan
 zitten . . . bleef zelf staan en praatte, lang, lang aaneen. Het
 was mij een wreed genot, mijn zware basstem te hooren weer-
 klinken en wreed veroordeelde ik die vrouw, wreed, meedoogen-
 loos verdoemde ik haar . . . haar, en mij zelve.

„En nu, ga weg! Ga weg — voor altijd. Onze liefde is te vol-
 komen, onze liefde is verschrikkelijk”

In de bar, op een hoog stoeltje naast mij, door het geroeze-
 moes en de slepende muziek heen, vertelde hij zijn geschiedenis,
 en het tragische slot. Mevrouw Lendinsky had een eind aan haar
 leven gemaakt . . . hij zelf leefde ook al haast niet meer. Iederen
 dag zat hij weer op de hoge stoelen en dronk, dronk maar, tot
 hij in delirium naar een politiepost moest geslept worden. Na
 een week was het met hem gedaan. Ik had bij zijn begrafenissen
 niet graag de lijkrede willen houden.

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

U zou mij zeer verplichten, indien U het volgende in uw
 blad zou willen opnemen.

Het gaat n.l. over de belastingen. Het is mij bekend, dat met
 mij verschillende anderen een belasting-biljet van de gemeente
 hebben ontvangen, waarop te lezen stond, dat zij omstreeks f 120.—
 zouden mogen betalen. Misschien kan ik deze mede-slachtoffers
 een dienst bewijzen, door hen duidelijk te maken, hoe men *kans*
heeft, langs wettelijken weg hiervan ontheven te worden.

Toen ik mijn biljet ontvangen had, ben ik ten stadhuis getogen
 en heb ik daar een exemplaar der Gemeentelijke Verordening in
 handen gekregen, en hiermede heb ik mij tot een jurist gewend,
 hoe ik van deze belasting af kan komen.

Uit de vergelijking van de verordening met het aanslagbiljet is
 gebleken, dat de aanslag, zoals nu geheven is, volkomen onwettig
 is. De Verordening zegt uitdrukkelijk (Art. 3) dat de belasting
 slechts geheven mag worden over een tijdvak van 12 maanden,
 terwijl op het aanslagbiljet staat, dat de belasting geheven wordt
 over een tijdvak van 16 maanden.

Mijn andere argumenten zijn alleen voor hen, die zelf geen
 kapitaal of iets van dien aard bezitten, evenmin een studiebeurs
 genieten, of geen andere bron van inkomsten hebben, dan het
 maandgeld, dat hun geheel vrijwillig, zonder rechterlijk vonnis

door Vader of Moeder uitbetaald wordt. Deze menschen hebben
in den zin der Verordening geen inkomen.

Ten hunnen behoeve laat ik hierbij een afschrift van het ver-
 zoekschrift volgen, dat op ongezegeld papier aan den Gemeenteraad
 moet verzonden worden, benevens een duplicaat-aanslagbiljet, die
 men bij den ontvanger verkrijgen kan. Ik zelf heb mijn verzoek-
 schrift aangeteekend verzonden. Hierin staan alle argumenten, die
 ik tegen de belasting heb kunnen vinden.

Aan den Raad der Gemeente Delft.

Geeft met allen eerbied te kennen:

(Naam en voornamen, voluit), geboren . . . student aan de
 Technische Hoogeschool te Delft, wonende aldaar . . . (adres) . . .
 dat hij blijkens het hierbij gaande duplicaat-aanslagbiljet op het
 kohier der plaatselijke directe belasting naar het inkomen onder
 artikel 8947 over het tijdvak 1 Januari 1919 tot 1 Mei 1920 is
 aangeslagen naar een belastbaar inkomen van f 1000 en wel tot
 een bedrag van niet minder dan f 120,60, d. i. dus meer dan 12⁰/₀;
 dat hij met alle bescheidenheid meent, dat deze aanslag niet
 steunt op de door Uwen Raad op 5 Februari 1919 vastgesteld, en
 bij Koninklijk Besluit van 21 Mei 1919, N°. 57 goedgekeurde
 Verordening.

Allereerst *niet*, omdat blijkens art. 3 der Verordening de bij die
 verordening geregelde belasting slechts mag geheven worden over
 het tijdvak van 12 maanden, loopende van 1 Mei tot en met 30
 April van het volgend jaar, terwijl deze aanslag, gelijk in het biljet
 uitdrukkelijk is vermeld, loopt over een tijdvak van 16 maanden,
 loopende van 1 Januari 1919 tot 1 Mei 1920;

dat de Verordening echter geen aanslag over zoodanig tijdvak
 van 16 maanden kent, en reeds uit dien hoofde aanslag en kohier
 wettigen grondslag missen:

dat buitendien Verzoeker ontkent, dat hij in den zin der Ver-
 ordening een belastbaar inkomen heeft;

dat blijkens art. 8 der Verordening onder inkomen wordt ver-
 staan de som van hetgeen in geld genoten uit één der in art. vier
 in het artikel genoemde bronnen, te weten:

1°. onroerende goederen, 2°. roerend kapitaal, 3°. onderneming
 en arbeid, 4°. rechten op periodieke uitkeering en van het leven
 afhankelijk;

dat geen dezer bronnen voor verzoeker vloeit.

Hij bezat geen onroerend goed, hij bezit geen kapitaal, hij drijft
 geenerlei onderneming, noch verricht enigen winstgevendenden arbeid,
 hij heeft geen recht op eenige periodieke uitkeering, laat staan op
 eene van het leven afhankelijke uitkeering;

dat dit nog nader bevestigd wordt door art. 12 der Verordening,
 waaruit duidelijk blijkt, dat onder periodieke uitkeeringen van het
 leven afhankelijk begrepen worden: nonactiviteits tractementen,
 wachtgeld, pensioenen, lijfrenten, alsmede de *verschuldigde* ver-
 strekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, dat
 hij uit geen enkel dezer bronnen inkomen heeft, dat er ook
 niemand is, die hem eenige uitkeering of verstrekking *schuldig* is,
 niet aan de vervulling van een ambt of dienstbetrekking verbonden;
 die bij overlijden van hem of van een derde eindigt;

dat ook niemand zich *verbonden* heeft hem een periodieke uit-
 keering tot eenig vast of niet vastgesteld bedrag te doen; en dat
 te dien aanzien geenerlei verbintenis bestaat, ook niet een verbintenis,
 die niet verbinden zou, waarvan de naleving althans niet in
 rechte zou kunnen gevraagd worden;

dat dus waar hij *in de zin der Verordening* geen inkomen heeft,
 er van hem uit kracht *dier* Verordening geen belasting kan ge-
 heven worden.

Redenen waarom hij Uwen Raad eerbiedig verzoekt, zijn aanslag
 te willen vernietigen en te gelasten, dat hetgeen hij daarop ten
 deze uwer beslissing reeds betaald mocht hebben, hem zal worden
 terug gegeven.

't Welk doende, enz., enz.

(Handteekening)

DELFT, . . . Februari 1920.

Aan Phloda.

Welke uiting van fanatiek Dadaïsme mochten wij in Uw creatie
 over de Feestavond van 6 Februari genieten. —

Waarom ge de eenige gedachte, welke grond van bestaan heeft,
 niet op een meer indrukwekkende manier weet weer te geven is
 mij nog steeds niet duidelijk. — Volkomen helder is het mij evenwel,
 dat zoo'n barbaarsch genjmel als het uwe zeker niemand tot be-
 keering brengen zal. —

Voorts begrijp ik niet, dat het door U ter wereld gebrachte
 stukje, onder de rubriek „Gedachten en Gedichten” gerangschikt
 mag worden. — Vervolgens zou ik me in Uw geval, als ge tenminste
 werkelijk meent wat ge schrijft, niet geneeren openlijk, zonder nom-
 de plume, te voorschijn te durven treden. — Als laatste moeilijkheid
 van mijn kant zou ik U willen vragen wien, of wat ge eigenlijk
 aan hebt willen vallen, het Comité, het D. S. C., de dames-studenten,
 de burgerij, of misschien de Weeners zelf? Uw dichtvorm heeft U
 blijkbaar dwarsgezeten het hoofdpunt duidelijk te doen uitkomen.

Wat mijn persoonlijk idee hierover is, zal ik U gaarne mededeelen:

Er ligt iets antagonistisch in het feit noodlijdenden te helpen
 door een feest. — Waar we echter weten, hoe het den meesten
 menschen lichter valt wat te geven, waar het op een aangename,
 lichte manier gaat, daar zie ik persoonlijk er niets bezwaarlijks in
 de Weeners door het geven van een feest, niet onbelangrijke baten
 te doen toekomen.

En waar U weten kunt, (en moet, alvorens er tegen te *durven*
 schrijven), hoeveel moeite en toewijding aan dit feest ten grondslag

wordt gelegd, daar zien we U, meneer Phloda (is uw ware naam wellicht Adolph) met blindheid geslagen, in den wilde verwijten doen, in een onbeholpen onwaardig gestotter.

DELFT, 4/2/20.

K. G. W. VAN OVEN.

Steun voor Weensche Studenten.

Het heeft ondergeteekenden getroffen, dat er ten bate van de noodlijdende Studenten te Weenen alhier te lande feestelijkheden gehouden zijn en nog zullen georganiseerd worden, om op deze wijze aan finantieele hulp te komen. Ofschoon wij wel willen waardeeren het werk, ondernomen door hen, die tot het welslagen van zulke feesten bijdragen, komt ons gevoel tegen een zoodanige wijze van hulpverlening toch in opstand. Het zien alleen van de reclameplaat voor de feesten in den Stads Doelen te Delft was voldoende, om het ons onmogelijk te maken, zelve daar heen te gaan. De sombere gestalte van den daarop afgebeelden persoon zou alle feestvreugde onmiddellijk onderdrukt hebben. Wij voelen, dat — wil een gift van Nederlandsche Studenten aan hun ongelukkige

collega's waarde hebben — deze gift voor ons een offer zijn moet, dat wij met liefde te brengen hebben.

Meenende, dat er meerdere Studenten dit gevoelen met ons deelen, willen wij ons beschikbaar stellen om gaven in ontvangst te nemen, welke in het Algemeen Studentenweekblad „Minerva” en in het S.W. zullen worden verantwoord met aanduiding van initialen, en welke te bevoegder plaatse zullen worden ter hand gesteld. Wie de berichten gevolgd heeft, zal begrijpen, dat er veel en langdurig hulp noodig is. Daarom stellen wij voor, dat zij, die ons helpen willen, aan het begin van iedere maand een zeker gedeelte van hun maandgeld zullen ter beschikking stellen door deze gelden over te maken aan C. D. Grijns Gzn., Brabantsche Turfmarkt 47 te Delft. Ook giften ineens worden dankbaar aanvaard.

Wij verzoeken toezending van gelden bij voorkeur te doen geschieden door storting of overschrijving op postrekening No. 19123, kantoor Delft.

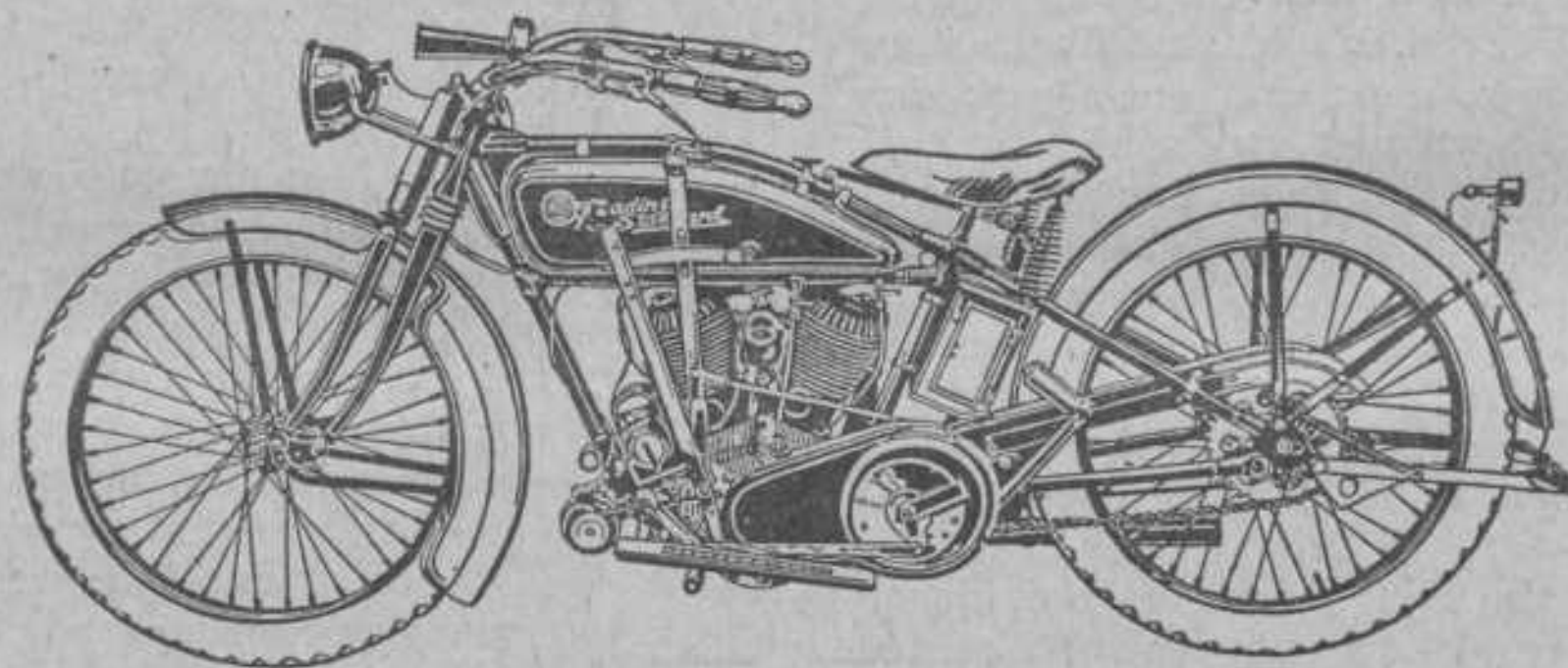
DELFT, 7 Februari 1920.

Mej. C. C. C. J. KOOPMAN,
G. VAN ALLER,
C. D. GRIJNS Gzn.

(Zie vervolg Tweede Blad).

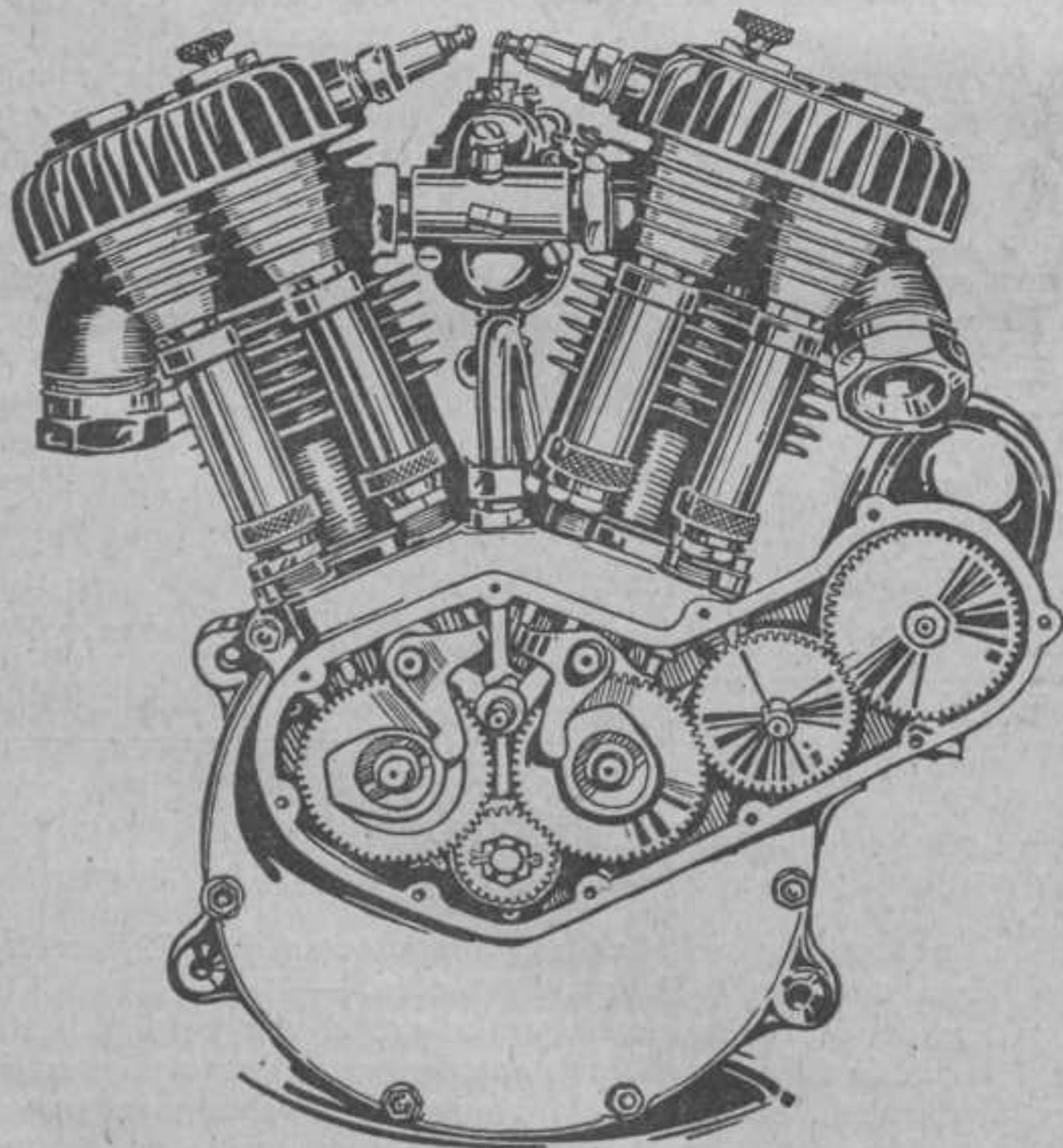
ADVERTENTIEN.

PRIJS:

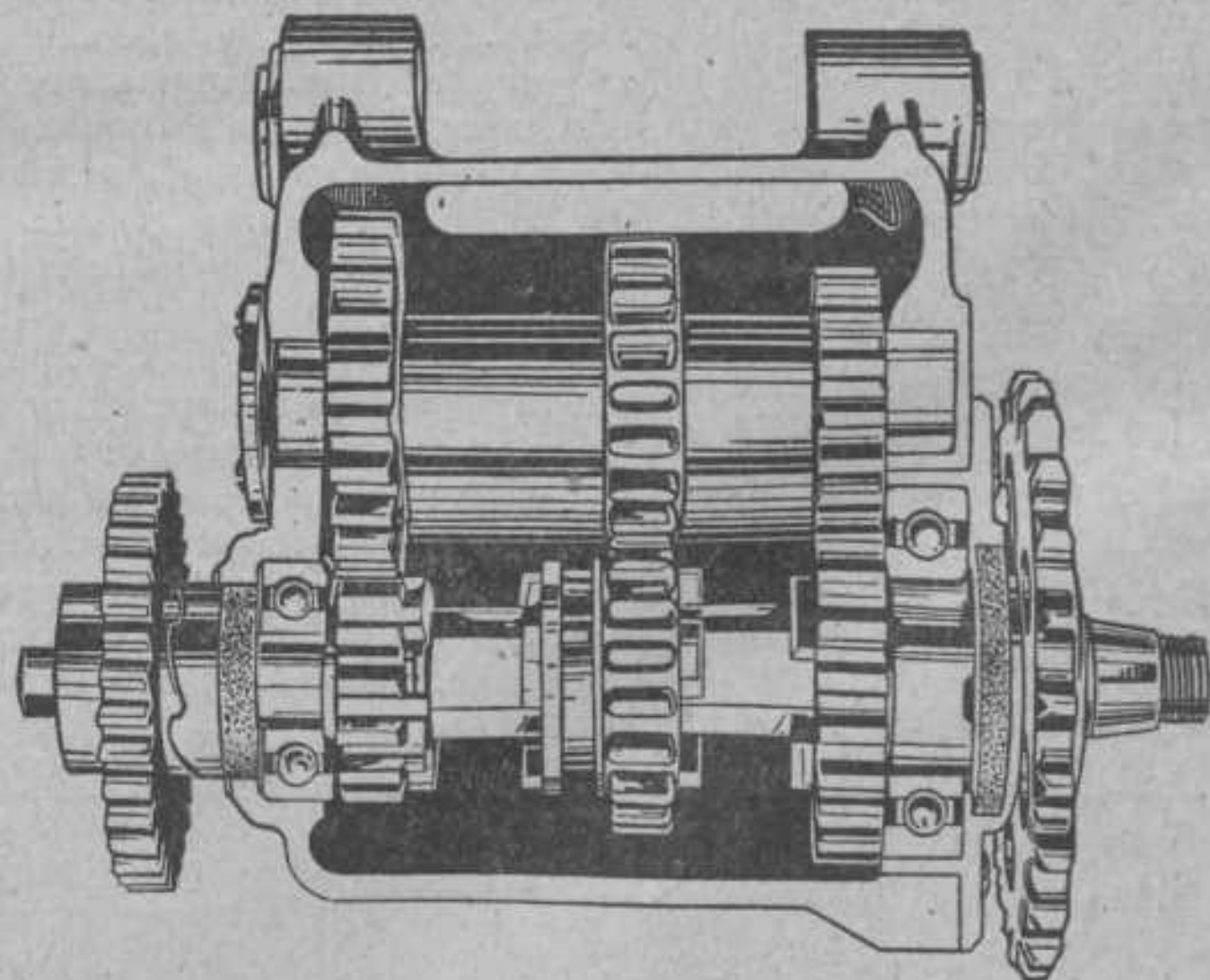

f 1375,—

READING STANDARD

Distributie enz.

Versnellingsbak.

Worden uit voorraad geleverd door

H. HABEKOTTÉ & Co.

Motoren in krat en gemonteerd
in voorraad.

Voorstraat 72-74, Delft.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
12 FEBRUARI 1920. No. 18.

STUDIEBELANGEN.

Is de Delftsche studie zoo onvoldoende?*)

Het is natuurlijk zeer moeilijk om tegen een bekend man als de heer Ir. R. P. J. Tutein Nolthenius de pen te voeren, maar ik meen toch met hem in eenige punten van meening te moeten verschillen. Als alles heeft ook de Delftsche studie gebreken, maar buiten kleinigheden lijkt mij het grootste gebrek niet, dat de student te veel, maar juist dat hij te weinig krijgt. Waar hij een zeer grondige basis der hulpwetenschappen noodig heeft, verder een behoorlijke technische en praktische kennis, algemeene ontwikkeling, vooral een inzicht in de vragen van den dag op sociaal-oekonomisch gebied, verder een dosis karakter, zal menigeen zeggen, dat 't „programma” in Delft waarschijnlijk niet voldoende biedt, maar zeker niet dat er te veel op staat. Maar... de tijd is beperkt. Zeer juist, dat de ingenieur zoo jong mogelijk in de practijk moet komen. Echter hier twee tegenover elkaar staande eischen die elkaar niet behoeven uit te sluiten. Hoe nu daaraan tegemoet te komen. Hier is het probleem, dat menigeen tracht op te lossen naar persoonlijk inzicht en dat velen niet kunnen oplossen. Een studie van vijf jaar is voor een eenigszins veelzijdig ontwikkeld ingenieur zeker niet te veel, want laten wij niet de eigenaardige positie der Nederlandsche ingenieurs vergeten. Immers zij zijn een export-artikel. Het meerendeel gaat naar Indië of buitenland en hun concurrentiekracht moet liggen in hun veelzijdigheid. Een vergelijking met een land met groote industrieën als Duitsland, Engeland, Amerika, enz. gaat, lijkt mij, niet op. Daar is voor specialisten een grootter terrein weggelegd.

Deze moeilijkheid zal ieder student naar persoonlijk kunnen en inzicht moeten oplossen. Misschien ware 't goed om de vijfjarige indeeling van 't programma op te heffen. Deze suggereert de menschen om te trachten in vijf jaar af te studeeren, zooals men bijv. in 5 jaar de H. B. S. afloopt en in 6 of 7 jaar de lagere school. Die 5 jaar is een maatstaf geworden, die immers niet voor iedereen geldt. Is men niet na vijf jaar klaar, dan ligt dit dadelijk aan de z. g. slechte studie-inrichting in Delft. Dan probeert men allerlei lapmiddelen, als 't weglaten van noodige vakken of vakken-deelen. Laat 't programma bieden wat noodig is en den student zelf uitkiezen. Examens zijn natuurlijk noodig, maar moeten alleen omvatten, wat strict noodig is, te beoordeelen naar de practijk. Er kunnen natuurlijk fouten insluipen, doordat men naar den practijk een verkeerde conclusie getrokken heeft, maar dit moet op zich zelf beoordeeld worden, zonder het heele stelsel te veroordeelen. Waar wel eenigszins tegen gewaakt zou moeten worden is, dat de hoogleeraar de positie van zijn vak overschat. Dat de studenten grootendeels nog als schooljongens doen is mogelijk, maar zou er tegen pleiten hen reeds op de H. B. S. als autodidacten te laten optreden. Dat een groot percentage der studenten niet op de T. H. thuis hoort, maar naar aanleg eerder op de Middelbare Technische School hooren te studeeren (werkelijk niet kleinerend bedoeld) zullen velen hem toegeven, maar wie kan daar iets aan doen?

't Stelsel van den heer Ir. T. N. lijkt mij niet practisch, omdat de ingenieur een andere basis moet hebben dan de technicus (wat hieronder tenminste in de spreektaal wordt verstaan) en deze niet als een soort „half-fabriek” op de T. H. verwerkt moet worden. Wat wel jammer is van onze Delftsche studie is, dat men er slechts de keuze heeft tusschen afstudeeren en niets. Iemand, die halverwege afvalt, is voor de techniek gewoonlijk niet bruikbaar, zoodat, voor de studie begonnen wordt, men voor zich al moet uitmaken, of men zich er voor geschikt voelt of niet. Wat natuurlijk zeer moeilijk is. Het groote percentage afvallers is hiervan 't gevolg. Het grootste deel van hen zijn misschien zeer bruikbare menschen in andere opzichten, maar hun optreden in Delft was een failuce. Velen van hen vielen af, omdat de richting niet beviel, maar hoewel hebben hun heengaan aan karakterzwakte te danken, al hebben zij dikwijls prachtige voorwendsels. Waar zij dus op ouderen leeftijd niet aan de eischen kunnen voldoen, begrijp ik niet goed, dat de heer Ir. T. N. reeds op de H. B. S. een groote vrijheid van studie wil geven, of verwacht hij daarvan betere resultaten. Groote aantallen kunnen onder het verplichte werksysteem op de H. B. S. al niet meer mee, en niet door overlading, maar door gebrek aan werkkracht (op uitzonderingen na). Juist het verplichte werken leidt de menschen op en het eindexamen is een zeer goede proef. Voor het eerst wordt dan juist eens een tijd achter elkaar stevig aangepakt. Het medelijden met die arme kinders is een beetje misplaatst. Voor het eindexamen zijn er maar weinigen, die afgewezen worden en dan op een enkele ongelukkige na, ook meest wel de juiste. Van een examen gaat een opvoedende kracht uit en een examen is niet een proef tegenover den examiner (nagal kinderachtig idee) maar voornamelijk tegenover zich zelf. Een diploma is nog wel geen waarborg, maar geeft meer aan als een bewijs van bijv. zovoel jaar te zijn ingeschreven geweest. Graag wordt een „geslaagd” man zonder diploma vergeleken met een mindere met een diploma, maar in doorsnede zijn de gediplomeerden meer waard als de niet-gediplomeerden, althans kunnen het zijn. De gevolgen van karaktervorming in vrije dressuur kunnen voor ouderen goed zijn, al zien wij daar in Delft ook dikwijls slechte gevolgen van. Op de H. B. S.

*) Zie het vorig S. W. „De Delftsche studie” door Ir. Tutein Nolthenius.

lijkt mij die zeer verkeerd. De karakter-types zullen zeker blijven lukken, maar wat is beter: goede karakters met een hoop middelmatige, of één enkele ster met een overgrote meerderheid mislukten (in de werkelijke beteekenis). Op de studie in Nederland moge misschien veel aan te merken zijn, en waarschijnlijk ben ik niet bevoegd er over te oordeelen, maar het schema van den heer Ir. Tutein Nolthenius lijkt mij nog minder geslaagd.

G.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel en Bouwkundig Studentengezelschap „Practische Studie”.

LEZING op 18 Februarie 1920, 8 uur namiddag, in Zaal 207
Gebouw van Werktuig- en Scheepsbouwkunde.

Spreker: Dr. C. LELY c. i.

Onderwerp: Zuiderzeeplannen.

Er wordt aan herinnerd dat de leden der zuster-vakverenigingen tot de lezingen van het Gezelschap toegang hebben.

De sekretaris,

Voorstraat 1.

J. W. DINGER.

6e Groot-Nederlandsch Studenten-Congres te Leuven, 1920.

PROGRAMMA.

Zaterdag 20 Maart.

4¹/₂ uur. Ontvangst aan 't station.

Optocht naar 't lokaal der feesten.

Welkomstrede van den Voorzitter A. Pel.

Korte toespraak van de Afgevaardigden van Holland, Zuid-Afrika en andere Vlaamsche Hoogeschoolen.

7¹/₂ uur. Gezamenlijk avondeten.

8¹/₄ uur. Liederavond.

Zondag 21 uur. Ontvangst door de Academische overheid in het Groot Auditorium. Voordracht van Dr. Jules Cersyn.

1 uur. Gezamenlijk noenmaal.

2¹/₂ uur. Optocht.

Feestvergadering.

{ Dr. F. Poels, Lector te Utrecht.

{ Adam Boshoff.

Gezamenlijk avondmaal.

's Avonds. Tooneelopvoering.

Gespeeld zal worden „Falco” Studentenstuk van O. K. de Laey, spelende te Leuven tijdens de Spaansche overheersching.

Maandag 10 uur. Wetenschappelijke Voordracht over de Vlaamsche Beweging, en meer speciaal: Het Onderwijsvraagstuk in Vlaanderen.

Dr. Th. van Isacken, (Volksvertegenwoordiger).

1 uur. Middagmaal.

's Namiddags. Stadsbezoek.

5 uur. Feestzitting der feestvierende gilden van:

Brabant.

O. Vlaanderen.

Antwerpen.

Dinsdag 23 Maart.

10 uur. Uitstapje naar de Zoete Waters (bij Leuven).

Middagmaal aldaar.

5 uur. Slotvergadering te Leuven, Spreker: C. Verschaeve.

Banket.

De regelingscommissie te Leuven heeft van de Belgische veiligheidsdienst bericht gekregen dat passen mits drie weken voor den tijd aangevraagd, aan de Noord-Nederlandsche Congressisten verleend zullen worden.

Binnen enkele dagen zal bekend gemaakt worden wat deelname aan het Congres de Nederlanders zal kosten.

Veel zal dit niet zijn tengevolge van de lage koers van de frank. Bovendien zal gewerkt worden met inkwartiering. De regelingscommissie streeft er naar om het Congres zoo in te richten dat geen student door de kosten zal worden afgeschrikt.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Candidaats-Examen Januari 1920.

Geslaagd voor:

Werktuigkundig-ingenieur.

W. Ascherman (met lof).

C. D. Grijns.

J. Bergmans (met lof).

J. van der Harst.

W. J. Th. de Bruijn.

J. G. Hofman.

H. L. Copijn.

J. G. C. Hofsteede.

H. J. Eijssen.

H. van Hoorn.

W. H. Kramer.
Jhr. A. Kraijenhoff.
P. K. Krijger.
G. Ch. Methorst.
L. Monhempius.
Ch. Nijssens.
J. G. Ouweland.
A. C. Pouwels.
G. A. Rosenthal.

H. J. C. de Ruiter.
L. J. P. Smulders.
J. A. Teyinck.
F. Thiel.
K. A. M. Tielenius Kruythoff.
N. C. Visser.
W. M. de Vries.
W. F. de Wit.

J. W. Dinger.
R. Heida.
C. Julius.
J. J. Luyt.
F. E. Mulder.
M. M. van Praag.
H. H. Rieuwerts de Vries.

M. E. Ryperman.
A. W. A. van Velzen.
C. Voogd (met lof).
H. Voorham.
J. J. W. de Vries.
F. Wieland.

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

N. Biersteker.
P. Engberts.

E. M. Neuerburg.
J. Rotgans.

Ingenieurs-Examen Januari 1920.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

D. Boogerd.

W. F. E. F. de Bruin.

CORRESPONDENTIE.

Door plaatsgebrek zijn de ingezonden stukken van H. A. W. Scheuer en K. G. W. van Oven tot dezen week blijven liggen.

ADVERTENTIEN.

UITZENDING

van DINERS in verwarmde bussen.
Dagelijks NASSI GORENG
bij vooruitbestelling.

JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

Chr. F. RUTER, Oude Delft 120.

Mr. WILLIAM W. DAVIDSON,
TEACHER OF ENGLISH.

Blind Englishman, educated at the Royal N. College,
London, gives conversation lessons.

Address: 97 ROTTERDAMSCH WEG, Delft,
(2 minutes' walk past Jaffalaan).

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

Oude Delft 152.

Telefoon 15.

TE HUUR:

Goed gemeub. Kamers,

voor twee personen, met pension.

Adres: KERKLAAN 77 F, RIJSWIJK (Z.H.)

DRINKT:

Grog van B. A. M. Arak

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

DWAZE EN ERNSTIGE INVALLLEN door HANS MARTIN.

Een nieuw boek van Hans Martin, schrijver van „Malle Gevallen” en „Danseresje”.

Van het eerste is de 8e druk, van het tweede de 5e druk verschenen.

Ontspanningslectuur vol zeldzame gezonde humor, waardoor de boeken van Martin in de studentenwereld populair geworden zijn.

Verkrijgbaar in bijzonder fleurig omslag van P. VAN DER HEM.

Prijs ingenaaid f 1.90.

Techn. Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Binnenwatersloot 33.

DELFT.

Telefoon No. 75.

